

EBA/GL/2023/06

19. julij 2023

Smernice

o splošni sposobnosti za sanacijo pri načrtovanju sanacije

1. Obveznosti v zvezi s skladnostjo in poročanjem

Vloga teh smernic

1. Te smernice so izdane v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010¹. V skladu s členom 16(3) Uredbe (EU) št. 1093/2010 si morajo pristojni organi in finančne institucije na vsak način prizadevati za upoštevanje smernic.
2. V smernicah je predstavljeno stališče organa EBA o ustreznih nadzorniških praksah v evropskem sistemu finančnega nadzora oziroma o tem, kako naj se izvaja zakonodaja Unije na tem določenem področju. Pristojni organi iz člena 4(2) Uredbe (EU) št. 1093/2010, na katere se smernice nanašajo, bi jih morali upoštevati tako, da jih ustrezno vključijo v svoje prakse (npr. s spremembo svojega pravnega okvira ali nadzorniških postopkov), čeprav so smernice namenjene predvsem institucijam.

Zahteve v zvezi s poročanjem

3. Pristojni organi morajo v skladu s členom 16(3) Uredbe (EU) št. 1093/2010 do 11.12.2023 organ EBA uradno obvestiti, ali ravnajo oziroma ali nameravajo ravnati v skladu s temi smernicami, ali pa mu sporočiti razloge za njihovo neupoštevanje. Če pristojni organi do tega roka ne bodo poslali uradnega obvestila, bo organ EBA štel, da jih ne upoštevajo. Uradna obvestila je treba poslati na obrazcu, ki je na voljo na spletni strani organa EBA, z navedbo sklica „EBA/GL/2023/06“. Predložiti jih morajo osebe, ki so pooblaščenice za poročanje o skladnosti v imenu svojih pristojnih organov. Organu EBA je treba sporočiti tudi vsako spremembo stanja glede upoštevanja smernic.
4. Uradna obvestila bodo v skladu s členom 16(3) objavljena na spletni strani organa EBA.

¹ Uredba (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 12).

2. Vsebina, področje uporabe in opredelitev pojmov

Vsebina

5. Te smernice določajo, kako bi morale institucije v načrte sanacije in načrte sanacije skupine vključiti povzetek ključnih elementov svoje splošne sposobnosti za sanacijo v skladu s členoma 5 in 7 ter točko (1) oddelka A priloge k Direktivi 2014/59/EU² in oddelkom II poglavja 1 Delegirane uredbe Komisije (EU) 2016/1075³ ter kako bi morali pristojni organi oceniti splošno sposobnost za sanacijo institucije v okviru ocene načrta sanacije in načrta sanacije skupine v skladu s členoma 6 in 8 navedene direktive ter oddelkom III poglavja 1 navedene delegirane uredbe Komisije.

Področje uporabe

6. Te smernice se uporabljajo za institucije, ki so opredeljene v točki 23 člena 2(1) Direktive 2014/59/EU, ob upoštevanju obveznosti iz členov od 5 do 9 navedene direktive, kot je podrobneje opredeljeno v členih od 3 do 21 Delegirane uredbe Komisije (EU) 2016/1075.
7. Za institucije, ki niso del skupine, za katero velja nadzor na konsolidirani podlagi v skladu s členoma 111 in 112 Direktive 2013/36/EU, se te smernice uporabljajo na posamični podlagi.
8. Za institucije, ki so del skupine, za katero velja nadzor na konsolidirani podlagi v skladu s členom 111 in členom 112 Direktive 2013/36/EU⁴, se te smernice uporabljajo na ravni nadrejene družbe Unije in na ravni njenih podrejenih družb.
9. Pristojni organi lahko za institucije, za katere veljajo poenostavljene obveznosti v zvezi z njihovimi načrti sanacije določijo uporabo teh smernic v celoti ali samo njihovega dela, kot je določeno v členu 4 Direktive 2014/59/EU.

² Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Direktive Sveta 82/891/EGS, ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 173, 12.6.2014, str. 190).

³ Delegirana uredba Komisije (EU) 2016/1075 z dne 23. marca 2016 o dopolnitvi Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta glede regulativnih tehničnih standardov, ki določajo vsebino načrtov sanacije, načrtov reševanja in načrtov reševanja skupine, minimalna merila, ki naj bi jih pristojni organ ocenil v zvezi z načrti sanacije in načrti sanacije skupine, pogoje za finančno podporo v skupini, zahteve o neodvisnih ocenjevalcih vrednosti, pogodbeno priznavanje pooblastil za odpis in konverzijo, postopke in vsebino zahtev v zvezi z obveščanjem in obvestilom o mirovanju ter operativno delovanje kolegijev za reševanje (UL L 184, 8.7.2016, str. 1).

⁴ Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L 176, 27.6.2013, str. 338).

10. Pristojni organi lahko opustijo del določb iz odstavka 26 ter odstavkov od 41 do 47 za institucije, ki so investicijska podjetja, če njihova uporaba ne bi bila primerna za načrtovanje sanacije investicijskega podjetja ali skupine investicijskih podjetij, ob upoštevanju njegovega oziroma njenega poslovnega modela ter tudi pravne ureditve, profila tveganosti, velikosti ali kompleksnosti.

Naslovniki

11. Te smernice so naslovljene na pristojne organe, kot so opredeljeni v točkah 2(i) in 2(viii) člena 4 Uredbe (EU) št. 1093/2010, in finančne institucije, kot so opredeljene v členu 4(1) Uredbe (EU) št. 1093/2010, kadar te finančne institucije spadajo v področje uporabe teh smernic.

Opredelitve

12. Če ni določeno drugače, imajo pojmi v teh smernicah enak pomen kot pojmi, uporabljeni in opredeljeni v Direktivi 2014/59/EU, Direktivi 2013/36/EU in Direktivi 2019/2034/EU.

3. Izvajanje

Začetek uporabe

13. Te smernice se začnejo uporabljati 11.01.2024.

4. Določitev okvira splošne sposobnosti za sanacijo za institucije

14. Institucije bi morale za določitev splošne sposobnosti za sanacijo opredeliti naslednje elemente v skladu z oddelkom I teh smernic:
- seznam verodostojnih in izvedljivih možnih načinov sanacije;
 - vrsto scenarijev resnih makroekonomskih pretresov in finančnih težav.
15. V skladu z opredelitvijo predhodno navedenih elementov bi morale institucije splošno sposobnost za sanacijo določiti kot vrsto „za scenarij specifičnih sposobnosti za sanacijo“ za vse relevantne scenarije resnih makroekonomskih pretresov in finančnih težav, obravnavane v načrtu sanacije, pri čemer je „za scenarij specifična sposobnost za sanacijo“ opredeljena kot vsota kvantitativnih učinkov posameznih načinov sanacije, ki so na voljo in bi bili primerni v okviru vsakega posameznega scenarija, kvantitativno izraženega v smislu ustreznih kazalnikov načrta sanacije institucij, ki se nanašajo na kapital (vključno z vzvodom) in likvidnost, navedenih v odstavku 26 („relevantni kazalniki načrta sanacije“).

Oddelek I. Osnovni elementi splošne sposobnosti za sanacijo

Seznam verodostojnih in izvedljivih možnih načinov sanacije

16. Izhodišče za določitev splošne sposobnosti za sanacijo bi moral biti celovit seznam verodostojnih in izvedljivih možnih načinov sanacije, pri čemer bi bilo treba vsakega od njih obravnavati neodvisno od drugih in brez sklicevanja na posamezne scenarije načrta sanacije. Iz seznama bi morale institucije izbrati vse tiste načine sanacije, ki bi se lahko uporabili v okviru vsakega posameznega scenarija, ter prikazati njihovo „za scenarij specifično sposobnost za sanacijo“.
17. Da bi splošna sposobnost za sanacijo učinkovito predstavljala sposobnost institucije, da po znatnem poslabšanju finančnega položaja ponovno vzpostavi svojo finančno trdnost, bi bilo treba pri določitvi splošne sposobnosti za sanacijo upoštevati samo tiste načine sanacije, ki jih institucije štejejo za verodostojne in izvedljive v skladu z oddelkom II poglavja I naslova II Direktive 2014/59/EU ter členi od 8 do 12 Delegirane uredbe Komisije 2016/1075 in splošnimi dejavniki iz odstavka 18.
18. Splošni dejavniki za oceno verodostojnosti in izvedljivosti možnih načinov sanacije, ki jih institucije upoštevajo pri določanju splošne sposobnosti za sanacijo, bi morali upoštevati vrsto načina sanacije, specifičen poslovni profil institucij in aktualno makroekonomsko okolje, v katerem poslujejo, ter bi morali vključevati zlasti naslednje elemente:

- a. pričakovani zunanji vpliv na ključne deležnike ter morebitni pričakovani vpliv izvedbe načina sanacije na finančni sistem;
- b. pretekle izkušnje, ki jih ima institucija ali njej podobne institucije z izvajanjem izbranega načina sanacije, če so te informacije na voljo;
- c. stopnja pripravljenosti za izvedbo načina sanacije;
- d. ocena neprekinjenega poslovanja po izvedbi načina sanacije, vključno z vsemi ureditvami za ohranjanje dostopa do finančnih trgov in delovanja notranjih procesov;
- e. pričakovani finančni vpliv na relevantni kapital, likvidnost, dobičkonosnost in profil tveganosti institucije na podlagi jasno opredeljenih in preglednih ključnih predpostavk, ki zagotavljajo verodostojnost ocene;
- f. predvideni časovni okvir za izvedbo možnega načina sanacije;
- g. prisotnost morebitnih operativnih, pravnih, finančnih in za ugled škodljivih ovir ter vseh drugih ovir za izvajanje možne rešitve za sanacijo.

Vrsta scenarijev resnih makroekonomskih pretresov in finančnih težav

19. Drugi element splošne sposobnosti za sanacijo predstavlja „vrsta scenarijev resnih makroekonomskih pretresov in finančnih težav“. Za določitev splošne sposobnosti za sanacijo bi morale institucije izračunati svojo sposobnost za sanacijo, specifično za ustrezne scenarije, predvidene v načrtu sanacije (t. i. „za scenarij specifična sposobnost za sanacijo“).
20. Pri izračunu „za scenarij specifične sposobnosti za sanacijo“ bi morale institucije predpostavljati, da bodo z izvajanjem scenarija kršile skupno kapitalsko zahtevo SREP (TSCR) ali skupno zahtevo za količnik finančnega vzvoda SREP (TSLRR), kot sta opredeljeni v Smernicah organa EBA o skupnih postopkih in metodologijah za proces nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja (v nadaljnjem besedilu: Smernice SREP)⁵, ali minimalne regulativne likvidnostne zahteve, kot so bile določene z zadnjo oceno SREP.
21. V izjemnih okoliščinah, kadar institucija trdi, da ne more pripraviti verodostojnega scenarija resnih težav, ki bi privedel do kršitve zahtev glede skupnega kapitala ali finančnega vzvoda, kot je določeno v odstavku 20, bi morala institucija pristojnim organom predložiti podrobno pojasnilo, zakaj bi bilo treba zadevni scenarij še vedno šteti za dovolj resnega, da bi lahko prišlo do njenega propada, če sanacijski ukrepi ne bi bili izvedeni pravočasno.

⁵ EBA/GL/2022/03.

Oddelek II. Izračun „za scenarij specifične sposobnosti za sanacijo“

Izhodišče

22. Institucije bi morale kot izhodišče za izračun „za scenarij specifične sposobnosti za sanacijo“ upoštevati kršitev katerega koli kazalnika načrta sanacije, na podlagi katere bi se institucija v skladu z načrtom sanacije odločila ukrepati in izvesti enega ali več možnih načinov sanacije.

Časovni okvir

23. Pri ocenjevanju pričakovanega časovnega okvira za izvedbo možnega načina sanacije iz člena 12(2)(c) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2016/1075 bi morale institucije za namene izračuna „za scenarij specifične sposobnosti za sanacijo“ upoštevati posebne značilnosti posameznega načina sanacije in vrsto dogodkov, vključenih v scenarij (npr. sistemski, idiosinkratični, kombinirani).
24. Institucije bi morale izračunati učinke izvedbe možnih načinov sanacije, in sicer njihov učinek na kapitalski položaj institucije (vključno s finančnim vzvodom) v 18-mesečnem časovnem obdobju ter njihov učinek na likvidnostni položaj v šestmesečnem časovnem obdobju glede na izhodišče, določeno v skladu z odstavkom 22.
25. Pri načinih sanacije z daljšim časovnim okvirom od tistih, ki so določeni v odstavku 24, bi bilo treba pri izračunu „za scenarij specifične sposobnosti za sanacijo“ upoštevati samo učinek v opredeljenih časovnih okvirih, določenih v navedenem odstavku.

Predstavitev

26. Institucije bi morale oceniti in opisati svojo „za scenarij specifično sposobnost za sanacijo“ vsaj za naslednje „relevantne kazalnike načrta sanacije“⁶:
- količnik navadnega lastniškega temeljnega kapitala;
 - količnik skupnega kapitala;
 - količnik finančnega vzvoda;
 - količnik likvidnostnega kritja;
 - količnik neto stabilnih virov financiranja.

V primerih, kadar institucije zgoraj navedenih kazalnikov ne vključijo v svoj okvir kazalnikov načrta sanacije na podlagi izpodbitne predpostavke, opredeljene v Smernicah organa EBA o

⁶ Kot so opisani v Prilogi II („Minimalni seznam kazalnikov načrta sanacije“) v Smernicah organa EBA o kazalnikih načrta sanacije v skladu s členom 9 Direktive 2014/59/EU (EBA/GL/2021/11).

kazalnikih načrta sanacije⁷, bi bilo treba za „za scenarij specifično sposobnost za sanacijo“ uporabiti ustrezne nadomestne kazalnike. Institucije bi morale v svoje načrte sanacije vključiti tudi podatke o nominalnih vrednostih, na katerih temelji izračun ustreznih kazalnikov načrta sanacije (števec in imenovalec), da lahko pristojni organi ustrezno ocenijo in preverijo njihovo vrednost.

27. Institucije bi morale izračunati oziroma oceniti svojo „za scenarij specifično sposobnost za sanacijo“ v obliki vsote učinkov različnih načinov sanacije, kot je opredeljeno v odstavku 15, da bi lahko določile obseg, v katerem bi lahko sanacijo izvedle v posameznem scenariju. Učinki bi morali biti predstavljeni kot vpliv na „relevantne kazalnike načrta sanacije“ skozi čas, vključno z ustreznimi časovnimi intervali v časovnem okviru, določenem v skladu z odstavkom 24.

Oddelek III. Določanje splošne sposobnosti za sanacijo

Korak 1 – Izbira načinov sanacije

28. Za izračun „za scenarij specifične sposobnosti za sanacijo“, bi morale institucije s seznama možnih načinov sanacije, ki so verodostojni in izvedljivi v skladu z odstavki od 16 do 18, izbrati vse tiste načine, ki so na voljo in so primerni za zadevni scenarij. Institucije v izračun „za scenarij specifične sposobnosti za sanacijo“ ne bi smele vključiti načinov sanacije z majhno/omejeno verjetnostjo uspešne izvedbe.

Korak 2 – Prilagoditev načina sanacije: dodatni omejitveni dejavniki

29. Pri izbiri možnih načinov sanacije, ki naj bi bili primerni za določen scenarij, bi morale institucije upoštevati zlasti naslednje dodatne omejevalne dejavnike, povezane s hkratnim ali zaporednim izvajanjem različnih načinov sanacije:
- medsebojno izključevanje (ali se nekateri načini sanacije medsebojno izključujejo?);
 - soodvisnost (ali bi aktiviranje enega načina sanacije vplivalo na poznejše ali sočasno izvajanje drugega načina sanacije?);
 - operativna zmogljivost institucije za hkratno izvajanje več načinov sanacije;
 - povečanje učinkov na ugled (ali bi izvajanje kombinacije različnih načinov sanacije lahko zmanjšalo njihov učinek in ustvarilo ovire ali znatne učinke na ugled institucije?);
 - posledice za poslovni model ali dobičkonosnost institucije, kadar institucija uporabi način sanacije, ki sam po sebi nima pomembnega učinka, hkrati ali zaporedno z drugimi načini sanacije (kombinirane posledice).

⁷ Glej Prilogo II – Minimalni seznam kazalnikov načrta sanacije v Smernicah organa EBA o kazalnikih načrta sanacije v skladu s členom 9 Direktive 2014/59/EU (EBA/GL/2021/11).

Korak 3 – Izračun „za scenarij specifične sposobnosti za sanacijo“

30. Institucije bi morale pri izračunu „za scenarij specifične sposobnosti za sanacijo“, uporabiti pristop dinamične bilance stanja in pri učinkih uporabljenih načinov sanacije v okviru specifičnega scenarija upoštevati tudi morebitne učinke načinov sanacije, ki so bili v okviru istega scenarija uporabljeni že pred tem. Zlasti bi bilo treba pri ocenjevanju učinka povečanja kapitala upoštevati znesek skupne izpostavljenosti tveganju (TREA) v trenutku izvajanja tega ukrepa v okviru stresnega scenarija. Če so bili določeni načini sanacije, kot so denimo načini sanacije za zmanjšanje tveganja, predhodno že izvedeni v okviru istega scenarija, bo znesek skupne izpostavljenosti tveganju ugodnejši.

Korak 4 – Določitev razpona splošne sposobnosti za sanacijo

31. Za določitev razpona splošne sposobnosti za sanacijo bi morale institucije upoštevati najvišjo oziroma najnižjo „za scenarij specifično sposobnost za sanacijo“ z vidika „relevantnih kazalnikov načrta sanacije“, ki se nanašajo na kapital, vključno s finančnim vzvodom (splošna kapitalaska sposobnost za sanacijo), in likvidnost (splošna likvidnostna sposobnost za sanacijo), z uporabo ustreznih scenarijev za vsakega od teh vidikov. V tem kontekstu bi morale institucije kot relevantne obravnavati tiste scenarije, pri katerih pride do poslabšanja „relevantnih kazalnikov načrta sanacije“, ki se nanašajo na kapital, vključno s finančnim vzvodom (za splošno kapitalsko sposobnost za sanacijo) in/ali likvidnostjo (za splošno likvidnostno sposobnost za sanacijo).

5. Ocena splošne sposobnosti za sanacijo s strani pristojnih organov

32. Pri ocenjevanju načrtov sanacije bi morali pristojni organi zagotoviti, da institucije pri določanju svoje splošne sposobnosti sanacije upoštevajo naslov 4 teh smernic⁸ na način, določen v naslednjih odstavkih.

Oddelek I. Ocena „za scenarij specifične sposobnosti za sanacijo“

33. Za oceno „za scenarij specifične sposobnosti za sanacijo“, ki jo institucije pripravijo v scenariju resnih makroekonomskih pretresov in finančnih težav, bi morali pristojni organi oceniti ustreznost uporabljenih scenarijev, ki jih predložijo institucije v skladu s členom 5(6) in členom 7(6) Direktive 2014/59, kot je določeno v Smernicah organa EBA o vrsti scenarijev, ki se uporabljajo v načrtih sanacije⁹, in v skladu z naslovom 4 teh smernic.

34. Pristojni organi bi morali zlasti oceniti, ali so scenariji dovolj resni glede na merila, opredeljena v odstavku 20 teh smernic. V izjemnih primerih, ki so opredeljeni v odstavku 21 teh smernic, bi morali pristojni organi oceniti podrobna pojasnila, ki so jih predložile institucije (da bi se takšen scenarij lahko še vedno štel za dovolj resnega), in presoditi, ali je resnost scenarija zadostna glede na, med drugim, splošni profil tveganosti institucije. Če pristojni organi menijo, da scenarij, ki so ga predvidele institucije, ni dovolj resen, lahko od institucij po potrebi zahtevajo prilagoditev scenarija, vključno s ponovno predložitvijo načrta sanacije, kadar so bile ugotovljene bistvene pomanjkljivosti v skladu s členom 6 Direktive 2014/59/EU. Pristojni organi pri ocenjevanju splošne sposobnosti za sanacijo ne bi smeli upoštevati „za scenarij specifične sposobnosti za sanacijo“, opredeljene s strani institucije, na podlagi takšnega scenarija.

35. Pristojni organi bi morali oceniti verodostojnost in izvedljivost načinov sanacije, ki so jih institucije izbrale, kakor tudi njihov časovni okvir, učinke in morebitne omejujoče dejavnike, ter bi morali preveriti, v kolikšni meri bi lahko institucije v scenariju resnih makroekonomskih pretresov in finančnih težav ponovno vzpostavile svoje poslovanje in finančno trdnost.

36. Pristojni organi bi morali pregledati, kadar je to primerno in izvedljivo, oceno in izračun institucije, predvsem pa naslednje:

- a. izvedljivost/verjetnost, da bi se določen način sanacije lahko uspešno izvedel, vključno s pregledom izvedljivosti tistih načinov sanacije, za katere se domneva, da so nerealni ali ne temeljijo na ustrezni oceni v skladu z odstavki 16 do 18;
- b. časovni okvir za izvajanje različnih možnih načinov sanacije, vključno s podaljšanjem pričakovanega časovnega okvira za njihovo izvajanje, kadar se ocena institucije šteje za

⁸ Naslov 4. Določitev okvira splošne sposobnosti za sanacijo za institucije.

⁹ EBA/GL/2014/06 z dne 18. julija 2014.

- nerealno. V primerih, ko časovni okvir načinov sanacije presega časovni okvir, kot je opredeljen v odstavku 24, bi moral pristojni organ pri oceni splošne sposobnosti za sanacijo upoštevati samo tiste učinke, ki so bili opaženi v relevantnih časovnih okvirih;
- c. oceno kvantitativnega učinka različnih načinov sanacije, vključno s prilagoditvijo učinka navzdol ali z uporabo odbitkov pri kvantifikacijah, ki jih predložijo institucije, kadar verjetni učinek načinov sanacije ne temelji na realističnih in verodostojnih predpostavkah in kvantifikacijah;
 - d. dodatne omejitvene dejavnike, povezane s sočasnim ali zaporednim izvajanjem načinov sanacije, kot je določeno v odstavku 29, vključno z neupoštevanjem določenih načinov sanacije ali prilagoditvijo njihovega učinka navzdol, kadar se ugotovi obstoj medsebojne povezanosti med nekaterimi od njih, pri čemer imajo med drugim prednost načini sanacije z najvišjo stopnjo izvedljivosti in/ali najpomembnejšim učinkom v danem obdobju izvajanja.
37. Pristojni organi bi morali, kadar je to primerno in razpoložljivo, upoštevati analizo skupine primerljivih institucij, da bi med drugim olajšali:
- a. primerjavo različnih načinov sanacije, ki naj bi se izvedli v okviru različnih scenarijev, med institucijami, s čimer se ugotovi, ali je institucija morda spregledala nekatere načine sanacije;
 - b. primerjavo pričakovanega finančnega učinka vsakega posameznega načina sanacije v različnih stresnih scenarijih med primerljivimi institucijami;
 - c. primerjavo pričakovanega časa, potrebnega za izvajanje določenega načina sanacije in realizacijo njegovih koristi, med institucijami;
 - d. primerjavo pričakovanih ovir in pripravljalnih ukrepov za vsak način sanacije med institucijami.

Oddelek II. Ocena splošne sposobnosti za sanacijo – „prilagojena splošna sposobnost za sanacijo“

38. Pristojni organi bi morali zagotoviti, da institucije izračunajo splošno sposobnost za sanacijo kot razpon med najnižjo in najvišjo „za scenarij specifično sposobnostjo sanacije“ tako v smislu relevantnih kazalnikov načrta sanacije, ki se nanašajo na kapital (vključno z vzvodom), kot tudi tistih, ki se nanašajo na likvidnost, v skladu z merili, določenimi v odstavku 31.
39. Pristojni organi bi morali na podlagi ocene „za scenarij specifične sposobnosti sanacije“ določiti „prilagojeno splošno sposobnost za sanacijo“ kot razpon tako v smislu „prilagojene splošne sposobnosti za sanacijo“, kvantificirane v smislu kapitala, kot „prilagojene splošne sposobnosti za sanacijo“, kvantificirane v smislu likvidnosti, ter izvesti splošno kvantitativno in kvalitativno oceno splošne sposobnosti za sanacijo.
40. „Prilagojena splošna sposobnost za sanacijo“ bi morala odražati oceno splošne sposobnosti za sanacijo, ki so jo pripravili pristojni organi, potem ko so proučili in pregledali ustrezne elemente,

na katerih temelji izračun institucije. Na podlagi rezultatov te ocene bi morala biti „prilagojena splošna sposobnost za sanacijo“, kot so jo ocenili pristojni organi, nižja ali enaka splošni sposobnosti za sanacijo, ki so jo izračunale institucije.

Lestvica ocen splošne sposobnosti za sanacijo

41. Pristojni organi bi morali oceniti „prilagojeno splošno sposobnost za sanacijo“, določeno v skladu z odstavkoma 39 in 40, ter ji dodeliti eno od naslednjih ocen ob upoštevanju pragov „relevantnih kazalnikov načrta sanacije“ in povezanih regulativnih zahtev:
- „zadovoljiva“, kadar so „relevantni kazalniki načrta sanacije“ institucije po upoštevanju „prilagojene splošne sposobnosti za sanacijo“ nad pragovi, opredeljenimi v Smernicah o kazalnikih načrta sanacije;
 - „ustrezna z možnostjo izboljšav“, kadar „relevantni kazalniki načrta sanacije“ po upoštevanju „prilagojene splošne sposobnosti za sanacijo“ ne presegajo pragov, opredeljenih v Smernicah o kazalnikih načrta sanacije, vendar so še vedno enaki ali višji od regulativnih zahtev za kapital institucij, vključno z zahtevami za finančni vzvod in likvidnost, iz odstavka 20, ob upoštevanju vseh veljavnih regulativnih blažilnikov;
 - „šibka“, kadar „relevantni kazalniki načrta sanacije“ po upoštevanju „prilagojene splošne sposobnosti za sanacijo“ ne izpolnjujejo kapitalskih (vključno s finančnim vzvodom) in likvidnostnih regulativnih zahtev iz odstavka 20, ob upoštevanju vseh veljavnih regulativnih blažilnikov.
42. V primerih, kadar bi se ocenjena „prilagojena splošna sposobnost za sanacijo“ iz odstavka 41 nahajala med dvema ocenama, bi morali pristojni organi izbrati najprimernejšo od njiju, zlasti ob upoštevanju resnosti scenarijev in števila „relevantnih kazalnikov načrta sanacije“, zajetih v vsaki od njiju.
43. Pristojni organi bi morali za dopolnitev svoje ocene splošne sposobnosti za sanacijo upoštevati splošne kvalitativne dejavnike, ki še niso bili upoštevani v „prilagojeni splošni sposobnosti za sanacijo“. To lahko povzroči, da pristojni organi okvirno oceno iz odstavka 41 prilagodijo navzgor ali navzdol, če menijo, da ta ne predstavlja v celoti položaja institucije v zvezi z njeno splošno sposobnostjo za sanacijo, pri čemer se upoštevajo zlasti naslednji elementi:
- razlika med splošno sposobnostjo za sanacijo, kot so jo določile institucije, in „prilagojeno splošno sposobnostjo za sanacijo“, kot so jo določili pristojni organi;
 - splošni dokazi ali pomanjkanje preteklih izkušenj z izvajanjem;
 - prisotnost ali odsotnost kakršnih koli pripravljalnih ukrepov pred izvajanjem zadevnih načinov sanacije;
 - dodatne informacije, povezane s stopnjo koncentracije, časovnim okvirom za izvedbo sanacije, izvedljivostjo in verodostojnostjo načinov sanacije ter stopnjo stresa, ki so jo uporabile institucije;

- e. sposobnost institucij glede razpoložljivosti, kakovosti in združevanja podatkov ter njihovih upravljaljskih zmožnosti z vidika pripravljenosti na krizno upravljanje.
44. Kadar je splošna sposobnost za sanacijo ocenjena kot „šibka“, bi morali pristojni organi v oceni načrta sanacije ugotoviti bistvene pomanjkljivosti načrta sanacije v skladu s členom 6 Direktive 2014/59/EU ali opredeliti posamezna področja za izboljšave v zvezi s splošno sposobnostjo za sanacijo.
45. Kadar je splošna sposobnost za sanacijo ocenjena kot „ustrezna z možnostjo izboljšav“, bi morali pristojni organi v svoji oceni načrta sanacije opredeliti posamezna področja za izboljšave v zvezi s splošno sposobnostjo za sanacijo.
46. Pri ugotavljanju bistvenih pomanjkljivosti ali posameznih področij za izboljšave v načrtu sanacije v zvezi s splošno sposobnostjo za sanacijo v skladu z odstavkoma 44 in 45 bi morali pristojni organi upoštevati naslednje dejavnike, katerih seznam pa ni izčrpen:
- ali institucija že deluje v težkih stresnih razmerah, vključno s situacijami, ko je bila od institucije zahtevana predložitev načrta za ohranitev kapitala v skladu s členom 142 Direktive 2013/36/EU;
 - ali je institucija že izboljšala svojo splošno sposobnost za sanacijo v primerjavi s prejšnjimi načrti sanacije ter ni več nadaljnje možnosti za njeno potencialno izboljšanje glede na velikost, poslovni model in profil tveganja institucije;
 - ali je položaj institucije takšen, da ima njen kapital, finančni vzvod in/ali likvidnostno stanje dobro rezervo glede na regulativne zahteve in so zato scenariji, ki jih uporablja institucija, izjemno resni in s tem preveč rigorozni glede na primerljive institucije.
47. Ocene, dodeljene v skladu z lestvico ocen iz odstavkov 41 do 43, bi morale podpirati oceno splošne sposobnosti za sanacijo, ki so jo pripravili pristojni organi, kot pomemben sestavni del njihove splošne ocene načrta sanacije.